

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo list
brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki
in nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gld.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Hilbert-ovo ozdravljenje kužne gnjile zalege. — Združevanje dveh panjev brez nasprotnega napadanja. (C. Klimke). — Kratka poročila. — Imenik.

Hilbert-ovo ozdravljevanje kužne gnjile zalege.

(Sklep.)

4. Ker bakterije, plesnive snovi, ki vzrokujejo gnjilo zalego, svoje pogubno delo začnajo in če dalje bolj izvršujejo v čevicah zalege in rastečega čebelnega črvička, je notranje ozdravljevanje tako potrebno ali pa še bolj, kakor unanje. Zato je potrebno, da vsak panj z gnjilo zalego dobi tudi pitanca s salicilno kislino. Daje naj se toraj takim panjem vsak drugi večer n. pr. šesti del litra tekočega in redkega medu, v katerega se dene kakor je panj bolj ali manj čebeln, kakih 30 do 50 kapljic salicilniga spirita *) ter se vse vkup dobro pomeša. Tudi zdravim panjem naj se da saj vsak teden enkrat takega pitanca, da bodo nalezljive bolezni toliko gotovše obvarovani. Priporočam posebno, da čebelar, kateri ima tako nesrečo v čebelnjaku ne le bolne, ampak tudi zdrave panje vedno in dobro opazuje.

5. Priperanje matice o takih zadevah in v bolnih panjih se je do zdaj sploh priporočevalo. Jaz tega nikakor ne morem priporočevati, ampak nasproti svetujem, naj se priperanje matice tudi v bolnih panjih popolno opusti. Druga se s tem ne doseže, kakor da bodo panji če dalje bolj oslabljeni in v uspešnem razvoju zadrževani. Ravno tako pa tudi nepogojno svetujem, da naj čebelar si prizadeva le močne panje v čebelnjaku imeti; naj toraj slabe združuje. Slabotno telo se boleznim slabo ustavlja; isto tako je s slabotnim panjem. Močno telo pa samio po sebi boleznim premaga in v tem ga zdravila pospešujejo; tako bo tudi močen panj boleznim ložej premagal in naša pomoč ga bode vrlo podpirala, oboje vkup pa ozdravljenje dovršilo.

6. Panji, kateri po trikratnem ozdravljevanju s salicilno vodo še zmirom pomanjkljivo in sumljivo zalego imajo, naj se podpirajo s tem, da se jim dodá sat z zalego, ali tudi mladih ravno izlečenih čebel iz popolno zdravega

*) Nam se salicilnega spirita silno preveliko zdi. Ni li kaka tiskarna pomota?

panja. V tem slučaju namreč salicilna kislina napredek ali razvoj gnjile zalege vstavlja, tedaj kužnost bolezní zatira, vendar pa večkrat ne more zabraniti, da bi mlada, okužena zalega ne odmrla, ker čebele ravno kar izležene so bile znabiti kolikor toliko že same okužene, torej tudi še mlajše zalege ne morejo prav gojiti ter ji zdrave hrane dajati. Tú pomaga le posebno ugodna unanja paša, ali zdatno pitanje z gnjilico-držečno hrano, ali pa če se bolnemu panju doda zdravih odgojitelje — čebel iz zanesljivo zdravega panja. Če se bolnemu panju po eni ali drugi imenovani poti ne pomaga do polnega zdravja, je vedna nevarnost povračevanja bolezní gnjile zalege; ker kakor hitro bi se ozdravljevanje in pitanje s salicilno kislino vstavilo, tako hitro bi se tudi do zdaj zadrževani strup prikazal ter svojo morilno moč razvijal.

7. Naj se pa tudi vse to vestno opravlja, je vendar mogoče in se res prigodi, da se v nekterem panju bolezní gnjile zalege vedno in vedno povračuje ter z večo ali manjšo nevarnostjo postopa. V takem primerljeju naj se matica brez milosti in odlašanja umori ter vsmrtena z drugo nadomesti in — panj bo ozdravil. Čeravno je mnogo izvrstnih čebelarjev, n. pr. tudi Dzierzon, nasprotnih misel, si vendar upam zatrdovati, da v takem slučaju je le matica kriva, ktera je kakor koli si že bodi nezmožna panju zdrave zalege preskrbljevati.

V tem me potrjuje mnogo čebelarških strokovnikov, kteri naravnost zatrdujejo, da je okuženje po matici mogoče in se tudi res godí; še bolj pa moja lastna skušnja. Predejal sem bil namreč tako sumljivo matico v popolno zdrav panj nalašč zavolj poskušnje in v kratkem času je bil panj poln gnjile zalege brez vsega družega vzroka. Ta nedvomljiv primerljeji si razjasnujem tako — in reč je lahko vrjetna, — da matica bo po dolgem vživanju okuženega medu sama okužena ter njene čevica in prebavila pokvarjene, da po nji zaležena jajčica kužne snovi že seboj prinesejo, ktere potem napredujejo z zalego vred, dokler se kužen učin, t. j. gnjila zalega očitno ne prikaže.

S tem bi svoj navod ozdravljevanja gnjile zalege s salicilno kislino lahko sklenil; al v duhu že slišim ugovore čebelarjev z nepremakljivim satovjem: Kako bomo pa zalepljeno zalego predirali, saj ne moremo do nje? Kako bomo pa vsak tedín ali celó večkrat na tedín panje pregledovali, vselej vendar ne moremo čebel iz panja preganjati? Res ugovori so tehtni in popolnega zdravja okuženega panja vam ne morem zagotavljati, kakor sem tudi prepričan, da moj navod na tanko izpeljan gotovo pomaga. Vzrok tega je le-ta, da moj navod pri nepremakljivem satovju se nikakor ne da popolno izpeljati, tedaj je tudi ozdravljenje negotovo. Brez noža, izrezovanja in spodrezovanja se bo dalo težko kaj opraviti. Vendar taki siloviti pomočki naj bodo naj zadnji, če že vse drugo nič ne pomaga. Zato svetujem, naj se satovje, panj in čebele, vse kakor je bilo pred rečeno, s salicilno kislino dobro poškopí. Da se bolj gotovó dobro opravi, bo treba včasih čebele v drug prazen panj popolno pregnati, kar umnemu čebelarju ravno ne prizadeva posebnih težav. Bo li večkratno škropenje gnjilo zalego zatrló in panj kužne bolezní ozdravilo, zdaj še ne morem obetati. Treba bo ne le enkrat ali v drugič, ampak večkrat poskušati in še le skušnja nas bo učila, če bo salicilna kislina tudi pri nepremakljivem delovanju gnjilo zalego in njeno kužnost zamogla premagati ter ozdraviti, ali ne.

Na drugem kraju, pravi g. Hilbert, o tej reči sledeče: Da imajo marsikteri čebelarji razne ugovore in pomislke o ozdravljevanji gnjile zalege s salicilno kislino, ni nič čudnega ter jim tudi jaz kar nič ne zamerim. Kolikokrat so bili že po praznem zatrdovanji hoté ali nehote goljufani! Kaj čuda toraj, da ostanejo neverni Tomaži toliko bolj, ker ni le način ozdravljevanja nov in vspех vsim dosedanjim skušnjam nasproten, ampak tudi pomoček sam (salicilna kislina) in njegova moč do zdaj neznana! Jaz nobenega časnega dobička ne iščem in sploh kakoršnega koli sebičnega namena nimam, dovolj mi je plačila, da je komu s tem pomagano in čebelarstvu sploh v korist.

Kar mene tiče izrečem očitno, da gnjila zalega je za-me vso strahoto zgubila. Moja dosedanja skušnja mi daje zanesljivo gotovost, da ozdravljenje panja z gnjilo zalego je mogoče brez pokončanja bistvenih delov n. pr. čebel, zalege, satovja ali celó panja. Da vsakemu ne bo ratalo, je pač verjetno, ker ni vse eno kdo dela, kdaj in kako? V tolaž vsim čebelarjem ktere ta nadloga zadene, naznanim očitno vspех mojega ozdravljevalnega navoda. Imel sem namreč v svojem čebelnjaku pet in dvajset panjev, ki so bili bolj ali manj z gnjilo zalego okuženi. Ozdravljal sem jih na tanko po naznanjenem navodu ter tudi srečno ozdravil, da le enega panja nisem zgubil. Da je vse popolno resnično, se je prepričalo mnogo obiskovalcev mojega čebelnjaka. Enako srečen vspех sem imel pri znanem čebelarju g. Rudolfu grofu Kolovrat-Krakovskemu na Češkem. Imel je blizo 60 panjev, ki so bili vsi okuženi ter bolehal na gnjili zalegi. Ozdravljal sem jih enako in tudi ozdravil.

Če se bo prihodnje leto pri meni, ali v g. grofovem čebelnjaku gnjila zalega prikazala, ne morem ne zatrdovati, ne zanikovati — skušnja bo pokazala. Lahko mogoče, da bi bilo kje kaj malega okuženega kvasu ostalo ter se iz njega počasu bolezn izcimila; (upam pa vendar da te nadloge ne bova imela, ker od začetka naj bolj okuženi panji, so imeli meseca avgusta in septembra popolno zdravo zalego.) Bodi že, kakor rado; resnice ne bomo nikakor prikrivali, ampak o svojem času vse na tanko naznanili, ker le tako pridemo do resnice. *Emil Hilbert.*

Združevanje dveh panjev brez nasprotnega napadanja,

(C. Klimke.)

Vsakemu umnemu čebelarju je stara resnica znana, da je boljše en močen panj imeti, kakor dva, tri slabe; ker močen panj je čebelarju v veselje in dobiček, slab pa le za sitnost in zguba.

Vsak pa tudi vé, kako težko je dva panja v enega združiti, da bi se čebele nasprotno ne napadale in ne morile. O poletnem času to storiti, je prav lahko: močen in slab panj se prestavita, da pride čebeln na mesto slabega, maločebeln pa na mesto močnega in sicer takrat, kadar čebele naj bolj letajo (pa ne takrat, kadar se prašijo) in vse je storjeno, — dostikrat tudi ena čebela ne pade.

Vse drugače in težavnije pa je v jesen. Da bi bil čebele omamljal s kterimi koli omamljivimi pomočki, kakor marsikteri delajo in tudi kakor kdo vé kak izvrsten pomoček čebele vkrotiti priporočajo, tega nisem nikoli poskušal, ker se mi zdi popolno zopernaturno. Poskušal sem pa vse druge in razne načine čebele brez klanja združevati n. pr. jim s pižmom enak duh dati, jih združevati z vednim pokajenjem ali poskropenjem s stanjšanim medom, ali vselej je bila vojska in morenje,

da je groza. Ne morem dopovedati, kako težko mi je bilo, cela prišča iz panja izmetati, ko nalašč tudi čebelice ne pritisnem. Mnogokrat se je primerilo, da še drugo jutro ni bilo miru, ampak vojska, dokler niso bile poklane vse pridjane čebele. To je bila za-me začetnika huda boleost in skušnja, ki mi je grenila vse veselje do čebelarstva. *)

Vse boljše pa je zdaj ter smem zagotavljati, da tudi pri združevanju v jesen se navadno vse v prijaznosti zgodi brez sovražnega nasprotnega napadajanja in morjenja. Vsim panjem, ktere mislim združiti, vjamem in pripremam matice. Matičnice obesim kje bolj zadej za polnim satovjem. Matic ne priperam ravno zavolj združevanja, ampak zato, da ne zalega jajčic za novo zalego. Potem odpeljem vse panje kake pol ure dalje v dobro pašo.

Po preteklih dvajsetih dneh (manj ali več, kakor so ravno okoljšine), potem ko je že vsa zalega izlezla, grem po panje ter jih pripeljem nazaj. Preden pa jih premaknem, pobrem vsim panjem matičnice z maticami vred, da čebele svojo brezmatičnost zapazijo in čutijo. Domú pridši primašim žrelca ter denem panje v kak tamen, hladen kraj. Drugi dan opoldne pričnem združevanje in sicer preženem naj pred čebele iz panja, s katerim mislim brezmatične čebele združiti, popolno, da nobena noter ne ostane. Potem prinesem iz tamnic brezmatičen panj ter preženem vse čebele na spraznjeno satovje poprejšnjega panja. Kakor je to storjeno, prinesem prejšnje čebele ter jih poveznem na lastno satovje, t. j. na pokrov lastnega panja ter jim veho odprem. (Moji panji namreč imajo vsi vehe na pokrovih, ker je to mnogokrat prav koristno in potrebno.) V dveh urah so vse čebele spet na lastnem satovju in združenje je storjeno. Nikoli se čebele ne napadajo in ne morijo.

Opomnim, da glavna reč ali pogoja mirú je, da se čebele popolno iz satovja preženejo; če ne, je vojska in klanje gotovo. Ali se pa čebele preženejo navzgor ali navzdolj, na stran ali v drugi panj je vse eno, da se le do čistega preženejo — vsak naj dela, kakor mu njegovi panji bolj kažejo. Čebele iz satovja pregnati in brezmatične čebele na spraznjeno satovje predjati, je pač lahko ter ne dela izurjenemu čebelarju gotovo nobene priglavitve.

Po takem združevanju imam dvojni dobiček: prvič, ker imajo za združevanje namenjene čebele matico priprto, jim ni treba za zalego skrbeti, tedaj v dobri paši prav veliko medú nanesejo; drugič imam spomladi prav močne panje, ki mi obilno veselja delajo. In zadnjič štejem tudi to v dobiček, da se čebele ne kolejo, tedaj za delo prihodnjega leta vse prihranijo.

Da se združene čebele sovražno ne napadajo in ne morijo si jaz tako razjasnujem, da so prve izgnane čebele nekako oplašene, druge pa imajo prazno, ravno kar zasedeno satovje nekako za svojo lastnino. Prve se veselé, da pridejo spet v svoj panj, v katerem so toliko časa delale; druge pa se veselé enako, da spet matico imajo, ktero so pred pogrešale. Ptuje čebele so se med tem časom duhá novega panja navzele ter postale kakor domače. Od tod mislim, da izvira mirno porazumljenje brez klanja in morije. **)

*) Gosp. pisatelj je bil, kakor sam pravi, začetnik, tedaj naj brž tudi malo neroden; pri-vajenemu čebelarju se pri združevanju spet tako hudo ne godí. Vredn.

**) Če je vzrok porazumljenja resničen, je ta način združevanja ne le dober za jesen, ampak za vsaki letni čas. Zato ga tudi priobčimo. Vredn.

Kratka poročila.

(Iz Ribnice.) Dolga zima in mrzla spomlad ste nam čebelarjem res veliko škodo pri čebelah naredili. Pri meni je od sto in enajst panjev le samo pet vmrlo. Ker ste v listu svetovali z zavretim mlekom in sladkorjem pitati in ker je bilo medú premalo, sem toraj tudi jaz tak pitanec poskusil. Čebele so dobro napredovale, tudi rojile, sicer manj kakor druga leta, pa kaj hočemo, ker vse sadno drevje je bilo v mrazu ocvetelo. Pri nas so začele rojiti čebele še le 4. rožnika. Lansko leto sem začel s premakljivimi satniki čebelariti; v 23 novih panjev sem roje ogrenil (kakor pri nas navadno govorimo;) pa nevem kaj je vzrok temu, da teh noben še ni rojil? Mislím, da je pri nas preveč mrzel kraj.

Dostavek vredništva. Ker vaš kraj za čebelarstvo sploh ni premrzal (dokaz temu je, da vam ni več kakor pet panjev od sto in enajst pomrlo, ko bi jih bilo imelo po navadni odstotni meri odmreti kakih sedem panjev), tudi premakljivi satniki gotovo niso krivi, da Vam čebele ravno iz takih panjev niso rojile. Ne bomo tú ugibovali, da „znabiti“ in „more biti“ zato in zato niso rojile, tudi ne iz dolgoletne skušnje dokazovali, da premakljivo delovanje samo po sebi ni krivo, če včasih čebele ne rojijo po željah čebelarja, ampak navodimo Vam le nektare tukajšne izgleda letošnje spomladi. V Ljubljani je imel nek gospod pet in dvajset panjev, ki so čez zimo preživeli. Pred kakim tednom je imel že od njih trideset rojev; koliko jih je bilo še pozneje, ne vemo, gotovo pa brez rojev ni bilo. In gospod ima vendar že dolgo let v vsih panjih premakljive satnike. Dva druga čebelarja imela sta 31 starcev, in sicer eden šestnajst panjev s premakljivim, drugi petnajst z nepremakljivim delovanjem. Rojev imata do zdaj: prvi devetnajst, drugi pa trinajst, tedaj prepričavni izgledi, da premakljivo in nepremakljivo delovanje ne ovira in ne pospešuje obilnišega ali bolj zgodnjega rojenja. Dasiravno nam je znano, da je mnogo čebelarjev nasprotnih misel, se vendar iz skušnje tega nismo mogli prepričati.

Novi panji s počeznimi premakljivimi satniki gotovo niso mrzlejši, kakor stari Kranjski panjevi z malo poševnim ali celó po dolgem postavljenim satovjem. Zato tudi nemci imenujejo panj s počeznim premakljivim delovanjem „Warimbau“, panj s podolgem postavljenim (premakljivim ali nepremakljivim) satovjem „Kaltbau.“ In nekemu panju g. bar. Rožiča se v posebno prednost šteje, ker je tako vravnán, da se celo-romčeki zamorejo postaviti čez zimo po čez, da je toplejši, o poletnem času pa po dolgem, da imajo čebele hladnejši. Res je to prav dobra misel, le ima ta panj edino napako, da je predrag, tedaj le za nektare premožniše čebelarje.

Večega pomislika je vredin ugovor, da se čebele po zimi ne morejo premikati za medom od sata do sata. Ta ugovor je nekoliko vpravičen, kar se umé samo po sebi; vendar gotovo ne toliko, da bi se novega delovanja s premakljivim satovjem zbali ter pri starem kopitu ostali. Saj vrednik se podolgoletni skušnji (da že rečeno ponavlja) ni mogel prepričati, da bi bilo več mrličev v novošegnih, kakor v starošegnih trugah. Treba je le čebele za prezimovanje prav vravnati, ne pa zanikrno in brezskrbno vse naključju prepustiti, kakor marsikteri kmetiški čebelar napravi, da „ide, kakor samo rado.“ Res potem čebelarstvo napredva, kakor samo rado, pa mnogokrat takó, da čebelarju nikakor ni všeč.

Na Unci 22. rožnika. Vaša poročila v „Slov. čebeli“ nas prav zanimajo. Iz takih poročil razvidimo, kateri kraji so čebelarstvu bolj ali manj ugodni. Tudi se

prav po kršansko veselimo z veselimi in žalujemo z žalostnimi. Če namreč čitamo, da so čebele kje boljše kakor pri nas, si prizadevamo vzroke tega spoznati in če moč jih odstraniti. Veseli čebelarja gotovo, če so njegove čebele dobre in enaka poročila od drugod bere; nasproti mu je pa tudi v tolaž, če izvé, da so čebele tu in tam slabe in se njemu tudi boljše ne godi. Tedaj le nadaljevajte taka poročila; čitati jih se ne bomo naveličali, če ravno so včasih drug drugemu podobni. Saj pa tudi drugače biti ne more; al kakor so si taki dopisi kolikor toliko podobni zaradi enakega predmeta, tako so pa tudi po kraju in vremenu gotovo kolikor toliko različni. In to čebelarja ravno zanima.

Poročilo od tukajšnjega kraja bo prav kratko. Če tudi je bila zima nenavadno dolga, vendar od premnogo mrličev nismo slišali. Zavolj slabega vremena letošnje spomladi pač čebele niso kaj napredovale, znabiti bolj pojemale in slabele. Ko se je bilo pa lepo vreme povrnilo, so tako dobro napredovale, da smo bili jih prav veseli. Prve roje smo dobili nekako o začetku druge polovice maja. Zdaj gré vse naprej po navadnem redu. Bog nam daj le dobro in ugodno jesen, da poprejšne slabe letine pozabimo.

Naj še pri tej priliki priobčim, kaj dela in škoduje vraža.

Zarad lanske slabe letine sem od 30 panjev le 11 za pleme pustil, druge pa razrušil. A ne po stari navadi žveplal ali moril, ampak le satovje sem jim pobral, čebele pa med ostale panje razdelil.

Pred pustom t. l. bili so nekteri lepi dnevi, topli in brez snega. Zato sem svoj, oziroma šolski čebelnjak odprl, da so se čebele malo spreletavale in osnažile. Isto je storil tudi nek drugi čebelar v naši vasi. Po nesreči je imel dva panja brez matic in čebele (moje in njegove) planejo na-nj ter jima méd posrkajo. Klanja, kakor včasih ni bilo nobenega. Pri vsem tem sosed ne verjame, da panja nimata matic, ampak se jezi ter očita, da sem svojim čebelam naredil (po domače zacopral), da hodijo k njegovim na rop. Dopovedati, ali podučiti si ni dal nič.

Tirjal je, da naj svojim panjem žrelica primašim, da bodo čebele le po eni vun mogle; da naj pri obeh skončnicah žaganja potrese, da bodo v lastnem panju kaj opraviti imele in da naj z drobno palčico vse satovje prederem, da ga popravlja se bodo motile ter doma ostale. *) Iz miroljubnosti mu vse to storim, al pomagalo ni nič; da bi bil brezmatična panja odstranil, od tega ni hotel ne slišati. Dan 29. februarja je bil posebno lep in gorak. Na solncu smo imeli popoldne o štirih 24 stopinj R. toplote. Ta dan me kličeta dva dečka, da naj grem hitro na šolski vrt, ker sosedov Jakob je prišel čez plot ter z nekim lesom čebele končuje. Brž grem, pa sosedov Jakob je pred peté odnesil.

Na pustni večer mi je J. (druzega ne morem dolžiti) sedem panjev z žveplom pri žrelico zažgal ter primašil, da so čebele le po eni vun in noter mogle.

Na pepelnico pridem k čebelam, odprem prvi panj, družega tretjega itd. pa povsod polno mrličev! Odprem zgornjo dilico in vidim pri izletnicah polno pepela, osmojenega papirja, žvepla in mrtvih čebel, ter sem vedel kaj se je godilo.

Dva panja sta bila popolno končana; v drugih so bile matice še žive in tudi nekaj čebel ter so se ohranili do zdaj se vé da, grozno oslabljeni. Tako dela ne-

*) Svetoval vam je prav, ker enaké reči v takim slučaju tudi drugod, z večim ali manjšim vsehoni poskušajo. Al sosed bi se bil mogel prepričati, če ne ropajo tudi njegove lastne čebele ter bi bil imel vse to sam naj pred storiti.

vednost in neumna vraža? In vendar ljudje v lastno škodo ne porajtajo društva, ne poduka — s svojimi vražami mislijo vse opraviti. *)

Iz Zatične. Letos se s čebelarstvom malokdo pohvali; tudi pri nas ne moremo tega s polnim srcem storiti. Vendar kakor je bila lansko jesen slaba paša in vsled tega panji silno lahki in vrh tega še tako dolga in huda zima, ni bilo na spomlad toliko mrličev, kakor smo se bali. V resji so bile prav dobre. Resja sicer na polji nimamo, moramo toraj panje v hribe prenašati; v jesen pa vrnemo, ker od drugod mnogo panjev v ajdovo cvetje vsako leto prinašajo. Letos se zaradi truda prenašanja ni nobeden kesal. Ker je bilo vreme saj o začetku češnjevega cvetja lepo, smo bili polni sladkih nad, da bobimo zgodnje in lepe roje ter si saj enkrat malo opomoremo. Al bil je račun brez krčmarja. Nastalo je stanovitno deževanje in vsi naši upi so šli po vodi. Še le zdaj se sliši nekaj malega od posameznih rojev, pa prav redkokrat. Kdor je hotel vendar le roje imeti, jih je mogel sam delati in letos bo pri nas nemara več posiljenih, kakor naravnih rojev. Al kako sitno delo, če mnogokrat še spodleti! Zdaj se nam je začelo malo svitati, kako dobro bi bilo naj bi imeli premakljive satnike in smo obetali precej prihodnje leto z njimi začeti. **)

Pa vendar pri vsi nezgodi so spet letos marsikteri lepe krajcarje za čebele vzeli; ker g. baron Rožič jih je spet nakupoval, kakor vsako leto ter plačeval po osem do deset goldinarjev par panjev. Boljši bi ne bili mogli opraviti, kakor so, kateri so jih prodali pred deževjem; drugi se pa za ušesmi praskajo. No, pa tudi nič ne dé; saj tolažbe nam se ne zmanjka. Kres je; čez dobrih štirinajst dni bomo začeli ajdo sejati in — Bog daj takrat o cvetju ugodno vreme, ne bomo se kesali, če tudi na spomlad nismo čebel prodali. Saj nam tudi pri živinoreji in drugih kmetiških delih ne gre vselej vse po volji, pa zavolj tega živinoreje ne popustimo, tedaj tudi čebelarstva ne bomo popustili. In res v kljub slabim letinam je pri nas če dalje več čebelarjev, menda bo že tudi pri vas čedalje več udov. ***)

(Iz Skocijana na Dolenjskem.) V jesen lanskega leta sem bil spravil dvanajst težkih panjev, ki so vsi narejeni po Dzierzonovem navodu s premakljivimi satniki. Zmrznil mi ni nobedin; na spomlad so prav veselo in močno letale ter mi tudi veliko veselja delale. Al žali Bog! da je veselje če dalje bolj mi vpadalo, ker vedno neugodno vreme je vsako napredovanje zadrževalo. Pital sem pridno in se nadjal, da čebele si bodo v kostanjevem cvetju kaj opomogle. Pa spet vedno dež in ploha! Nimam več kakor le tri roje, ko bi jih lahko trikrat toliko in tudi več imel — Pa znabiti prav, da jih ni, ker bi mogel potem toliko obilniše pitati, medu pa mi bo kmalo zmanjkalo.

Našim kmetiškim čebelarjem so čebele že marsikje pomrle, ker kmet misli, da čebela brez jedi živi, dela in roji. Umnega čebelarstva se le malo tú in tam najde, starih presoj pa brez konca in kraja. Kraj naš je čebelarstvu ugoden, ker imamo spomlad obilno sadja, sem ter tje — bolj v hribovji — tudi resja; na leto pa lepe travnike, kostanj in pozneje ajdo. Naj bi se le tudi umniše čebelarilo; naj bi ne bilo tudi vselej večega dobička, bilo bi gotovo vselej več veselja in to je tudi nekaj vredno. Ne bilo bi potem treba škiliti po krčmarskem in drugem nevarnem dragem razveseljevanji.

*) Zaradi Vaše prošnje pismeno.

**) Dobro! Le opomnimo, da pošten čebelar je tudi mož beseda. Da storjenih obljub ne pozabite, bo že „Slovenska čebela“ skrbela.

***) S tem se ravno ne moremo hvaliti; pa tudi vaših novih čebelarjev ne preveč.

Imenik

čast. in spošt. udov, kateri so svojo letno plačo poslali:

(Dalje.)

Gospod Arzenšek Matija, župnik v Grižah	2	gld.
" Dolenc Ferdinand, posestnik v Radohovasi	1	"
" Dolenc Oroslav, svečar i posestnik v Ljubljani	2	"
" Jemec Jernej, molar i posestnik v Ljubljani	2	"
" Jugovic Anton, župnik v Borovnici	2	"
" Kozina Kaspar, posestnik v Malivasi pri Savi	2	"
" Mesar Janez, župnik v Boh. Bistrici	2	"
" Mayer Viljem, lekar v Ljubljani	2	"
" Nemeč Leopold, posestnik v Dobu	1	"
" Nosan Janez, kmetovalec v Gorčivasi	1	"
" Peterman Blaž, kmetovalec na Dovjem	1	"
" Pirih Jožef, mizar v Dobu	1	"
" Rožkar Franc, nadučitelj v Lembahu	1	"
" Rozman Janez, posestnik v Št. Vidu pri Ljubljani	2	"
" Ručgaj Lovrencij, kmetovalec v Dolu	1	"
" Sajovic Janez, župnik v Mošnjah	2	"
" Saje Janez, učitelj v Št. Jerneju	1	"
" Slekovec Jožef, učitelj v Jarenini	1	"
" Souvan Franz Ksav., posestnik v Ljubljani	2	"
" Stagoj Matija, župnik v Trebovljah	2	"
" Suhadobnik Leopold, učitelj v Šmartnem pod Šmarno goro	1	"
" Smerekar Franc, vikar v Logu	2	"
" Šeligo Jožef, nadučitelj pri sv. Jederti	1	"
" Šranec Miha, mlinar na Jesenicah	1	"
" Šrol Franc, župnik v Svičini	2	"
" Šrol Tomaž, čebelar v Žireh	1	"
— Šola vinorejska na Slapu	2	"
— Šola ljudska v Selnici	1	"
" Zupančič Janez, župnik v Ihanu	2	"
" Zupančič Martin, kmetovalec v Žubni	1	"
" Zorc Janez, župnik v Mengšu	2	"
" Urbas Leopold, rudniški vradnik v pok. v Idriji	2	"
" Tavčar Miha, župnik na Vačah	2	"
" Trafenik Luka, učitelj pri sv. Florijanu	1	"
" Vehar Ignacij, kmetovalec v Poljanah	1	"
" Verlič Franc, župnik v Stranica	2	"
" Volčič Janez, župnik v Šmarjeti	2	"
" Volčič Jakob, kmetovalec v Gabrovu	1	"